Acatistul Sfinţilor 9 mucenici din Cizic
(29 aprilie)

Sfinţii 9 mucenici din Cizic şi Sfântul cuvios Memnon, făcătorul de minuni (29 aprilie):
https://www.academia.edu/42900512/Sfin%C5%A3ii_9_mucenici_din_Cizic_%C5%9Fi_Sf%C3%A2ntul_cuvios_Memnon_f%C4%83c%C4%83torul_de_minuni_29_aprilie_

https://www2.slideshare.net/steaemy1/sf-9-muc-din-cizic

https://archive.org/details/sf.-9-muc-din-cizic/mode/2up

***

Rugăciunile începătoare

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne miluieşte (de 3 ori),

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău.

[Dacă este preot de faţă, zice: Că a Ta este împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.]

Strana: Amin.

Dacă nu este preot de faţă, diaconul, monahul sau mireanul rosteşte: Pentru rugăciunile Sfinţilor părinţilor noştri, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi. Amin.

Apoi **troparele** acestea, glasul al 6-lea:

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Apoi:

Crezul

Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat.
Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

După obişnuitul început se zic:

Condacul 1
Aleşi de către împăratul Puterilor, Domnul nostru Iisus Hristos, nouă pătimitori ai Lui, în Cizic adunaţi împreună din felurite ţări şi oraşe, de moarte şi chinuri nu v-aţi înfricoşat, mărturisindu-L cu îndrăzneală pe Hristos! Ne bucurăm duhovniceşte de sfânta voastră prăznuire şi, cântând vitejia voastră plină de har şi răbdare, luptători multpătimitori ai lui Hristos, întăriţi întru voia Sa, vă rugăm să mijlociţi întru rugăciune pentru mântuirea noastră, a celora care strigăm: ***Bucuraţi- vă, nouă mucenici prea lăudaţi ai lui Hristos!***

Icosul 1
Precum îngerii din cer, v-aţi înălţat cu gândul de la cele pământeşti la cele cereşti, la Hristos, împăratul tuturor, neîncetat privind cu ochii credinţei, Sfinţilor mucenici Teognis, Ruf, Antipatru, Teostih, Artemas, Magnon, Teodot, Tavmasie, Filimon! Voi în mijlocul închinătorilor la idoli ai cetăţii Cizic, fără de teamă v-aţi mărturisit a fi creştini şi întăriţi de puterea lui Dumnezeu, mulţime de chinuri cu bărbăţie aţi răbdat pentru Hristos şi aţi plecat capetele voastre sub sabie. Pentru aceasta, fericind suferinţele voastre şi tăierea capetelor, grăim:
Bucuraţi-vă, că aţi dispreţuit bucuriile pământeşti;
Bucuraţi-vă, că aţi râvnit bunurile cereşti;
Bucuraţi-vă, mărturisitorilor nebiruiţi ai lui Hristos, ce aţi păstrat neîntinată credinţa;
Bucuraţi-vă, că aţi urmat patimilor lui Hristos şi morţii Sale;
Bucuraţi-vă, că prin puterea Celui Înviat aţi călcat capiştea iadului;
Bucuraţi-vă, că sufletele voastre în mâinile lui Dumnezeu le-aţi încredinţat şi aţi câştigat cununi de biruinţă;
Bucuraţi-vă, nouă mucenici prea lăudaţi ai lui Hristos!

Condacul al 2-lea
Văzând cetatea Cizic a fi plină de idoli, voi, înţelepţi mucenici ai lui Hristos, în număr de nouă, v-aţi răzvrătit cu duhul şi, râvnind întru Dumnezeu şi fiind întăriţi de harul dumnezeiesc, aţi început a propovădui şi a învăţa despre numele Domnului, vădind rătăcirea idolească; oamenii însă, orbiţi fiind de întunericul necredinţei, de îndată, legaţi ca pe nişte răufăcători, v-au înfăţişat împăratului Cizicului spre a fi osândiţi; dar, într-armându-vă cu toate armele lui Dumnezeu, ca nişte ostaşi credincioşi ai lui Hristos, nu v-aţi lepădat de atotputernicul Voievod, Domnul vostru, strigând Lui: ***Aliluia!***

Icosul al 2-lea
Ştiind că cel ce va răbda până la sfârşit, cu răbdare râvnind, acela se va mântui, mucenici ai lui Hristos, căutând la mucenicia ce va urma, la Iisus - începutul şi

Plinitorul credinţei, aţi răbdat chinuirea trupurilor voastre, bucurându-vă şi minunându-vă de rănile pătimite pentru dragostea către Domnul. Pentru aceasta:
Bucuraţi-vă, sfinţilor mucenici, iubitori ai Domnului Hristos, care pentru noi sufletul Său pe Cruce L-a dat;
Bucuraţi-vă, că v-aţi străduit să vă asemănaţi Lui, prin răbdarea chinurilor;
Bucuraţi-vă, că suferinţele şi chinurile le-aţi preschimbat în biruinţa credinţei;
Bucuraţi-vă, că v-aţi proslăvit vărsându-vă sângele pentru Hristos;
Bucuraţi-vă, căci binecuvântat este pământul pe care s-a vărsat sângele vostru;
Bucuraţi-vă, că sufletele voastre le-aţi jertfit cu dragoste pentru Hristos;
Bucuraţi-vă, nouă mucenici prea lăudaţi ai lui Hristos!

Condacul al 3-lea
Întăriţi de puterea lui Dumnezeu, prea minunaţi nouă mucenici, nu v-aţi înfricoşat de pedepsele rău credinciosului împărat al Cizicului, nici de uneltirile împăratului nevăzut al lumii acesteia, ci aţi mărturisit pe Hristos Iisus; cu gurile voastre L-aţi mărturisit Dumnezeu adevărat, Acesta, dăruindu-vă cuvânt şi înţelepciune, la care chinuitorul nu a avut nimic a spune potrivnic, şi a fost ruşinat şi biruit de adevăr; asemenea şi toate chinurile voastre au mărturisit întreaga voastră dorire de Dumnezeu; astfel înfricoşându-se oamenii, văzând răbdarea voastră destoinică şi cunoscând asupra voastră puterea şi ajutorul atotputernicului Dumnezeu, au strigat Lui:
Aliluia!

Icosul al 3-lea
Având în minte cuvintele Domnului: nici fir de păr de pe capetele voastre nu va cădea, aţi crezut astfel că nu doar părul, chinuit pentru Hristos, se va arăta întreg la înviere, ci însuşi trupul, care a pătimit răni şi zdrobire pentru Hristos, întreg va învia întru slavă multă. Astfel, minunaţi pătimitori ai lui Hristos, întăriţi de credinţă şi lăudându-vă cu nădejdea slavei lui Dumnezeu, aţi plinit cale cea bună a muceniciei şi sufletele voastre sfinte în mâinile lui Dumnezeu le-aţi încredinţat. Pentru aceasta, şi noi vă înălţăm aceste cântări de laudă:
Bucuraţi-vă, că aţi vădit bărbăţie prea minunată;
Bucuraţi-vă, că prin nădejdea întru înviere, Hristos v-a făcut de neînvins înaintea chinuitorilor;
Bucuraţi-vă, că Hristos va preschimba trupurile voastre smerite, asemenea trupului slavei Sale;
Bucuraţi-vă, părtaşi ai fericitei vieţi veşnice;
Bucuraţi-vă, că dimpreună cu îngerii cântaţi cântare de biruinţă;
Bucuraţi-vă, nouă mucenici prea lăudaţi ai lui Hristos!

Condacul al 4-lea

Chinuit fiind pentru sfânta credinţă întru numele Domnului Hristos, furtuna ispitelor şi a necazurilor s-a prăbuşit asupra ta, Teognis, dar nu s-a clătinat lăcaşul sufletului tău, căci a fost zidit pe piatra, care este Hristos, Fiul Dumnezeului celui Viu; când însă te-au adus înaintea împăratului cetăţii pentru judecată, pe tine nici temniţa, nici bătăile crunte, nici rănile nu te-au făcut să te lepezi de Hristos, spre mărturisire chinuitorilor; şi târât pe pământ, şi lovit necruţător cu vine de bou şi cu unghii de fier strujit, tare şi viteaz întru suferinţă te-ai arătat; cu şuvoaiele sângelui tău precum cu o porfiră te-ai înveşmântat, şi ochiul inimii l-ai aţintit la Dumnezeu, cântându-I: ***Aliluia!***

Icosul al 4-lea

Auzind înfricoşătoarea poruncă a neruşinatului împărat de a vă lepăda de Hristos şi de a aduce jertfa idolilor, văzând uneltele chinurilor pregătite vouă, slăviţilor pătimitori, aţi cugetat la ziua celei de a doua veniri pe pământ a Domnului nostru Iisus Hristos şi la cumplita mânie a judecăţii Sale, când va veni din cer întru slava Sa dimpreună cu toţi sfinţii Săi îngeri; pentru aceasta, ostaşi ai lui Hristos, ce, nebiruiţi întru multă răbdare, v-aţi predat chinurilor şi rănilor pentru Împărăţia Cerurilor, primiţi de la noi aceste cuvinte de laudă:

Bucuraţi-vă, că v-aţi adus aminte de cuvântul Domnului că cel ce se va lepăda de Mine înaintea oamenilor, lepădat va fi înaintea îngerilor lui Dumnezeu;

Bucuraţi-vă, că aţi luat aminte celor grăite de către Hristos: nu vă temeţi de cei ce ucid trupul, iar sufletul nu pot să-l ucidă; temeţi-vă mai curând de acela care poate şi sufletul, şi trupul să le piardă în gheenă;

Bucuraţi-vă, cei ce v-aţi grăit vouă înşivă: cumplitele chinuri omeneşti sunt vremelnice, chinurile gheenei însă sunt veşnice; să ne izbăvim, aşadar, de chinurile veşnice, neînfricoşându-ne de cele vremelnice;

Bucuraţi-vă, robi ai lui Hristos, credincioşi până la moarte, răsplătiţi de Domnul cu cununile vieţii;

Bucuraţi-vă, că la înfricoşătoarea judecată Domnul vă va număra cu cei de-a dreapta şi vă va învrednici cu cei ce L-au iubit;

Bucuraţi-vă, căci, spune împăratul Slavei: veniţi, binecuvântaţii Tatălui Meu, şi moşteniţi împărăţia pregătită vouă de la întemeierea lumii;

Bucuraţi-vă, nouă mucenici prea lăudaţi ai lui Hristos!

Condacul al 5-lea

Stea de Dumnezeu rânduită, povăţuitoare către Hristos Dumnezeu, Soarele Dreptăţii, te-ai arătat, Sfinte mucenice Ruf, şi cu strălucirea muceniciei tale ai luminat oamenilor dintru întunericul necredinţei, puterea harului lui Dumnezeu arătându-se întru neputinţa ta. Pentru aceasta, legate având mâinile şi picioarele, necinste şi batjocură ai răbdat, ai îndrăznit spre pătimire şi viaţa nu ţi-ai cruţat-o pentru Dom-

nul, ci, cu fiare şi bice fiind bătut cu cruzime şi ars cu foc, ai strigat către El cu glas mare: ***Aliluia!***

Icosul al 5-lea

Văzându-vă încătuşaţi, suferind pentru numele Domnului Iisus Hristos, pe El iubindu-L, întru El având credinţă, voi, nouă mucenici ai lui Hristos, întru necazul vostru şi în strâmtoarea temniţei, mângâiaţi de Duhul Sfânt, cu bucurie aţi grăit unii altora: trup şi sânge nu vom cruţa, ne vom înfăţişa fără de frică la orice pătimire, vom muri pentru Hristos, ca să vieţuim cu El în vecii vecilor, bucurându-ne neîncetat. Pentru aceasta, slăvind minunatele voastre pătimiri, vă aducem laudă:
Bucuraţi-vă, că aţi încredinţat inimile voastre în mâinile lui Dumnezeu;
Bucuraţi-vă, vase alese ale harului Duhului Sfânt;
Bucuraţi-vă, lăcaşuri minunate ale Duhului Sfânt;
Bucuraţi-vă, că aţi dobândit întru Duhul Sfânt adevăr, pace şi bucurie;
Bucuraţi-vă, lesne mijlocitori ai bucuriei veşnice;
Bucuraţi-vă, întăriţi de Duhul Atotstăpânitor, care v-a dăruit bucuria mântuirii întru Domnul;
Bucuraţi-vă, nouă mucenici prea lăudaţi ai lui Hristos!

Condacul al 6-lea

Propovăduitor al lui Hristos, care a pătimit pentru noi, mucenice Antipatru, legat fiind de stâlp şi bătut cu vergi cu spini de către răii chinuitori, te-ai asemănat Domnului Hristos, încununat cu cunună de spini. Tu priveai la Hristos, pentru noi rănit şi batjocorit; şi, răbdând mulţime de chinuri pentru El, precum şi Hristos a pătimit pentru noi, ai cântat Lui, Împăratului tău, cu dragoste puternică: ***Aliluia!***

Icosul al 6-lea

Aţi revărsat, sfinţilor nouă mucenici, în cetatea Cizic, lumina virtuţilor creştineşti, precum căderea unor stele strălucitoare - şi aţi luminat adânca noapte a închinării la idoli. Hristos Domnul, prin pronia Sa dumnezeiască, v-a trimis ca pe nişte oi în mijlocul lupilor; voi, însă, Mielului Hristos, Fiului lui Dumnezeu jertfit cu voie pentru lume, v-aţi arătat adevăraţi învăţăcei. Cu înţelepciunea lui Dumnezeu, luminaţi de Duhul Sfânt, aţi înţeles trecerea vieţii şi aţi nesocotit chinurile, păzind credinţa dreaptă spre viaţa veşnică; de acestea minunându-ne, vă cântăm astfel:
Bucuraţi-vă, că urmând cuvântului Domnului, înţelepţi ca şerpii, nevinovaţi ca porumbeii - înţelepţi întru cele bune şi lipsiţi de viclenie întru cele rele aţi fost;
Bucuraţi-vă, că, asemenea lui Hristos, care a fost blând şi smerit cu inima, şi voi cu blândeţe aţi răbdat dosădiri şi batjocură;
Bucuraţi-vă, că întru pătimiri nu v-aţi împotrivit chinuitorilor voştri, ci cu smerenie aţi mers ca nişte oi la junghiere;

Bucuraţi-vă, că în viaţa voastră aţi urmat virtuţilor lui Hristos;.
Bucuraţi-vă, mieilor, care v-aţi adus jertfă lui Hristos;
Bucuraţi-vă, că Hristos v-a fericit şi moştenitori ai pământului v-a arătat;
Bucuraţi-vă, nouă mucenici prea lăudaţi ai lui Hristos!

Condacul al 7-lea
Vrând vrăjmaşul mântuirii neamului omenesc să te înspăimânte pe tine, neîn-fricoşatule oştean al lui Hristos, Sfinte mucenice Teostih, a stârnit mânia şi înverşunarea necredinciosului împărat al Cizicului, care a poruncit să fii chinuit cumplit, tu, însă, fiind bătut fără de cruţare cu vergile, strujit şi împuns cu coarne de fier, mulţumeai lui Hristos că te-a învrednicit a suferi chinuri pentru slava numelui Său cel sfânt. Întărit de puterea lui Dumnezeu, n-ai primit sfatul vrăjmaşului nevăzut şi, cu credinţă, ai cântat lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 7-lea
Minunatul Hristos Dumnezeu proslăvit întru sfinţii Săi v-a dăruit vouă, mucenicilor, nu doar să credeţi întru El cu întreagă înţelepciune, dar şi să mărturisiţi Dumnezeirea Sa şi să pătimiţi pentru El. Hristos v-a adunat prea luminată oştire mucenicească, într-un sobor de mucenici, în Biserica Dumnezeului celui Viu dimpreună cu voi fiind. Pentru aceasta cu bucurie vă aducem acestea:
Bucuraţi-vă, căci şi vouă v-a grăit Domnul în Evanghelie: unde sunt adunaţi doi sau trei în numele Meu, sunt şi Eu în mijlocul lor;
Bucuraţi-vă, căci şi voi aţi fost mângâiaţi de cuvântul evanghelic: în lume necazuri veţi avea, dar îndrăzniţi, Eu am biruit lumea;
Bucuraţi-vă, căci şi vouă v-a fost făgăduit, grăindu-vă: Iată, Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârşitul veacului;
Bucuraţi-vă, căci vi s-a dăruit biruinţă de către Domnul nostru Iisus Hristos;
Bucuraţi-vă, căci, întăriţi de harul lui Dumnezeu, aţi ţinut piept chinuitorilor, dar, mai cu seamă aţi înfrânt puterile diavoleşti;
Bucuraţi-vă, căci Hristos Dumnezeu v-a fost stâlp de tărie înaintea vrăjmaşului;
Bucuraţi-vă, nouă mucenici prea lăudaţi ai lui Hristos!

Condacul al 8-lea
Cale înfricoşătoare şi cumplită ai urmat, Artemas, slăvite mucenice, legat fiind de roată şi aruncat la vale, ca să ţi se zdrobească mădularele! Calea chinurilor tale străluceşte sub razele Soarelui Neapus, pentru că ai căutat spre Domnul, alipit fiind cu mintea şi dragostea de Hristos. Hristos este Puterea, Dumnezeu şi Domn, Lui ai cântat, multpătimitorule: ***Aliluia!***

Icosul al 8-lea

Toată ceata voastră, nouă sfinţi mucenici, nădăjduise întru Hristos Dumnezeu că va căuta dintru înălţime la jertfa voastră, dimpreună cu mulţimea de sfinţi îngeri şi vă va ajuta vouă, celor întru neputinţă. Credincios este Dumnezeu, căci nu a îngăduit să fiţi ispitiţi peste puteri, ci, dimpreună cu încercare, a lucrat şi izbăvirea, ca să le puteţi purta; pentru aceasta, primiţi de la noi aceste laude:
Bucuraţi-vă, că Dumnezeu v-a mângâiat întru toate necazurile voastre;
Bucuraţi-vă, că precum multe au fost pătimirile lui Hristos, asemenea Hristos a înmulţit mângâierea voastră;
Bucuraţi-vă, căci puterea lui Hristos s-a sălăşluit întru voi, pentru aceasta toate le puteţi întru Hristos Iisus, care vă întăreşte;
Bucuraţi-vă, căci dragostea lui Dumnezeu s-a revărsat prin Duhul Sfânt în inimile voastre şi v-a dăruit nădejdea neruşinată întru slava Lui;
Bucuraţi-vă, căci Domnul Puterilor, ajutor întru necazuri, este cu voi şi nimic nu vă poate despărţi de dragostea lui Dumnezeu;
Bucuraţi-vă, că sufletele voastre, precum păsările izbăvite din laţuri au zburat spre minunatele locaşuri ale Raiului;
Bucuraţi-vă, nouă mucenici prea lăudaţi ai lui Hristos!

Condacul al 9-lea

Avut-ai tot trupul rănit până la oase, bunule pătimitorule Magnon, când chinuitorul te-a dezgolit şi întins pe pământ şi te lovea îndelung fără de milă pe grumaz şi pe pântece, cu cleşte încinse chinuindu-te. Domnul însă, prin putere nevăzută, fiind alături de tine, ţi-a uşurat suferinţele şi a încredinţat inima ta spre răbdare şi iubire dumnezeiască. Pentru aceasta, întru chinuri ai cântat lui Hristos Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 9-lea

Ritorii mult grăitori nu pot să vă aducă vrednică laudă, nouă mucenici ai lui Hristos, care aţi plecat sabiei grumazul pentru Hristos, cel ce a plecat cerurile şi S-a pogorât; voi, vărsând sângele vostru, v-aţi făcut părtaşi ai patimilor Lui. Noi însă, nevrednicii, aceste daruri de cântare aducem vouă, zicând:
Bucuraţi-vă, că Hristos v-a dat paharul Său să-l beţi şi să vă botezaţi cu botezul cu care însuşi S-a botezat;
Bucuraţi-vă, căci calea şi pătimirile voastre sunt înaintea ochilor lui Dumnezeu;
Bucuraţi-vă, că L-aţi iubit pe Hristos cu tot sufletul;
Bucuraţi-vă, că aţi pătimit împreună cu Hristos şi împreună cu El vă veţi proslăvi;
Bucuraţi-vă, că aţi primit de la El slava veşnică şi veşmânt neputrezicios;
Bucuraţi-vă, căci ca pe nişte comori cereşti v-au primit, ca pe un grâu copt;
Bucuraţi-vă, nouă mucenici prea lăudaţi ai lui Hristos!

Condacul al 10-lea
Venind să mântuieşti lumea, fiind aprins de dragostea Fiului lui Dumnezeu, mucenice Teodot, te-ai arătat mai puternic decât focul. Pe tigaia încinsă foarte, gol fiind aşezat şi în cazanul clocotit fiind scufundat, ai dispreţuit cu vrednicie arderea şi chinul amar, dar nicidecum despărţindu-te de dragostea lui Hristos, Îi cântai cu umilinţă: ***Aliluia!***

Icosul al 10-lea
Împăratului celui veşnic lui Hristos, pururea ascultători întru toate, mucenicilor multpătimitori, v-aţi adunat laolată în Cizic, venind din multe locuri şi ţări şi, intrând în cetate, L-aţi propovăduit pe Hristos, Fiul lui Dumnezeu cel care a venit în trup, voi, slăviţilor - şi fără de frică aţi grăit cuvântul lui Dumnezeu. Când însă locuitorii Cizicului nu au primit bunavestire a lui Hristos, ba chiar v-au dat la chinuri, cazne şi moarte cumplită, voi, binevestitorilor ai lui Hristos, ieşind de acolo nu cu trupul, ci cu sufletul, nu doar că praful din cetate nu l-aţi scuturat de pe încălţămintele voastre, ba chiar trupurile voastre trecătoare, chinuite pentru vestirea lui Hristos, le-aţi lăsat spre mărturie pentru ziua judecăţii. Pentru aceasta, cu evlavie strigăm vouă:
Bucuraţi-vă, că aţi mers prin cetatea Cizic cu picioare următoare lui Hristos;
Bucuraţi-vă, binevestitori ai Evangheliei lui Hristos;
Bucuraţi-vă, căci aţi propovăuit pe Dumnezeul întrupat;
Bucuraţi-vă, căci chinurile, focul şi tăierea sabiei pentru El vouă vi s-au preschimbat în dulceaţă;
Bucuraţi-vă, că oamenilor care nu v-au primit şi nu v-au ascultat, le-aţi lăsat trupurile voastre drept mărturie a jertfei voastre înălţate spre mântuire lor;
Bucuraţi-vă, căci curgerea mucenicieі voastre s-a sfârşit cu bine, căci v-aţi păstrat curată credinţa, pentru care vă este hărăzită cununa dreptăţii;
Bucuraţi-vă, nouă mucenici prea lăudaţi ai lui Hristos!

Condacul al 11-lea
Cântare aducem ţie, Tavmasie, mucenice! Sufletul tău a vădit răbdare neclintită şi mărinimie a jertfei, când nemilostivii chinuitori adăugau rană la rană şi suferinţă la suferinţă, căci cu cuţite te-au spintecat şi au tăiat trupul tău, şi cu suliţe au împuns cumplit coastele tale. Tu însă, mucenice Tavmasie, ai fost asemenea Domnului Hristos, care pe Cruce a fost împuns în coastă de către unul dintre oşteni, căci ai grăit, bucurându-te şi slăvind pe Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 11-lea
Torţă dumnezeiască, strălucind celor din întunericul necredinţei şi al mulţimii de idoli s-au arătat trupurile voastre neputrezicioase, nouă sfinţi mucenici! Când, du-

pă înscăunarea marelui Constantin a încetat prigoana şi a strălucit lumina evlaviei întru tot pământul, atunci în Cizic, în biserica voastră, mulţime de minuni şi de tămăduiri s-au întâmplat de la sfintele voastre moaşte, pentru care mult popor necredincios s-a întors la Hristos. Pentru aceasta, spre lauda voastră, strigăm: Aliluia!
Bucuraţi-vă, căci locuitorii cetăţii Cizic, văzând harul lui Dumnezeu, minunat lucrător prin mult tămăduitoarele voastre moaşte, au primit sfânta credinţă în Hristos;
Bucuraţi-vă, că idolii şi locaşurile idoleşti din Cizic s-au prăbuşit, iar în locul lor au fost înălţate locaşuri lui Dumnezeu;
Bucuraţi-vă, dătătorilor de tămăduiri nesecate;
Bucuraţi-vă, căci mare este binecuvântata voastră putere, a mucenicilor lui Hristos: în mormânt fiind, duhurile răutăţii le alungaţi, ca şi cum aţi fi vii, iar, celor ce vin cu credinţă le pliniţi cererile;
Bucuraţi-vă, căci prin strălucirea minunilor prea minunate luminaţi pe cei credincioşi, iar pe cei necredincioşi îi aduceţi la Hristos;
Bucuraţi-vă, căci moaştele voastre sfinte s-au arătat tuturor, precum un steag biruitor,
Bucuraţi-vă, nouă mucenici prea lăudaţi ai lui Hristos!

Condacul al 12-lea
Harul dumnezeiesc te-a întărit întru mucenicie, Filimon mult pătimitorule! Căci, fiind agăţat de coaste cu cange de fier şi atârnat de copac, neclintit ai fost în mărturisirea lui Hristos Dumnezeu, cântându-I cântare de laudă: ***Aliluia!***

Icosul al 12-lea
Cântând multele şi prea slăvitele voastre faceri de minuni, vă lăudăm, prea lăudaţilor nouă mucenici ai lui Hristos. Când creştinii evlavioşi au ridicat din pământ trupurile voastre, pe care le-au aflat neputrezite, şi le-au dus în biserica ridicată în numele vostru, minuni au izvodit de la acestea, precum nişte raze strălucitoare. Noi, însă, cu dragoste cântând harul tămăduirilor dăruit vouă de către Dumnezeu, zicem:
Bucuraţi-vă, că după sfârşitul vostru, Hristos Dumnezeu a izvorât izvoare de minunate tămăduiri, spre proslăvirea voastră;
Bucuraţi-vă, izgonitorilor ai duhurilor necurate din oameni;
Bucuraţi-vă, tămăduitorilor desăvârşiţi ai celor gârbovi şi bolnavi de friguri;
Bucuraţi-vă, căci s-a izbăvit de povara apelor un oarecare bărbat atingându-se de racla cinstitelor voastre moaşte;
Bucuraţi-vă, că şi numai prin chemarea cinstitelor voastre nume se tămăduieşte boala frigurilor, dar şi orice boală a celor ce vin către voi cu credinţă;

Bucuraţi-vă, bunilor biruitori mucenici, încununaţi cu cununile biruinţei de către Mântuitorul Hristos, căci suferinţele voastre s-au răsplătit cu cinstea şi slava Împărăţiei Cerurilor;
Bucuraţi-vă, nouă mucenici prea lăudaţi ai lui Hristos!

Condacul al 13-lea (de trei ori)
O, bunilor biruitori şi mult pătimitorilor nouă mucenici ai lui Hristos, cu milostivire primiţi de la noi, nevrednicii şi păcătoşii, cântarea de laudă adusă vouă astăzi; şi, ca nişte înainte stătători ai slavei cereşti, care aveţi îndrăzneală multă către Hristos Dumnezeul nostru, pomeniţi-ne şi pe noi, cei ce vă fericim cu dragoste şi cinstim mucenicia voastră minunată; cereţi de la Domnul iertare păcatelor noastre, întărire în credinţă, izbăvire de necazuri şi nevoi, ca pururi, cu buze mulţumitoare să cântăm lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Apoi:

Icosul 1
Precum îngerii din cer, v-aţi înălţat cu gândul de la cele pământeşti la cele cereşti, la Hristos, împăratul tuturor, neîncetat privind cu ochii credinţei, Sfinţilor mucenici Teognis, Ruf, Antipatru, Teostih, Artemas, Magnon, Teodot, Tavmasie, Filimon! Voi în mijlocul închinătorilor la idoli ai cetăţii Cizic, fără de teamă v-aţi mărturisit a fi creştini şi întăriţi de puterea lui Dumnezeu, mulţime de chinuri cu bărbăţie aţi răbdat pentru Hristos şi aţi plecat capetele voastre sub sabie. Pentru aceasta, fericind suferinţele voastre şi tăierea capetelor, grăim:
Bucuraţi-vă, că aţi dispreţuit bucuriile pământeşti;
Bucuraţi-vă, că aţi râvnit bunurile cereşti;
Bucuraţi-vă, mărturisitorilor nebiruiţi ai lui Hristos, ce aţi păstrat neîntinată credinţa;
Bucuraţi-vă, că aţi urmat patimilor lui Hristos şi morţii Sale;
Bucuraţi-vă, că prin puterea Celui Înviat aţi călcat capiştea iadului;
Bucuraţi-vă, că sufletele voastre în mâinile lui Dumnezeu le-aţi încredinţat şi aţi câştigat cununi de biruinţă;
Bucuraţi-vă, nouă mucenici prea lăudaţi ai lui Hristos!

Condacul 1
Aleşi de către împăratul Puterilor, Domnul nostru Iisus Hristos, nouă pătimitori ai Lui, în Cizic adunaţi împreună din felurite ţări şi oraşe, de moarte şi chinuri nu v-aţi înfricoşat, mărturisindu-L cu îndrăzneală pe Hristos! Ne bucurăm duhovniceşte de sfânta voastră prăznuire şi, cântând vitejia voastră plină de har şi răbdare, luptători multpătimitori ai lui Hristos, întăriţi întru voia Sa, vă rugăm să mijlociţi întru

rugăciune pentru mântuirea noastră, a celora care strigăm: ***Bucuraţi- vă, nouă mucenici prea lăudaţi ai lui Hristos!***

Pe urmă:

Rugăciunea întâi

O, prea lăudaţilor Sfinţi mucenici, destoinicilor robi ai lui Hristos: Teognis, Ruf, Antipatru, Teostih, Artemas, Magnon, Teodot, Tavmasie şi Filimon, care v-aţi adunat pentru Hristos din felurite ţări şi cu îndrăzneală L-aţi propovăduit în Cizic - Dumnezeu şi Om desăvârşit; fiind siliţi să vă închinaţi la idoli, i-aţi călcat în picioare şi pe împărat aţi ruşinat; nu v-aţi înfricoşat de mulţimea de chinuri şi arderi, nici de tăierea cu sabia, ci aţi vărsat sângele vostru precum apa, cu care, precum o purpură, Biserica lui Hristos, asemenea unei mirese aţi împodobit-o; pentru aceasta, astăzi sunteţi încununaţi cu cununile neveştejite ale slavei veşnice, v-aţi sălăşluit cu chipuri îngereşti în locaşurile cereşti, pururi întru negrăita bucurie, scăldaţi în lumină dumnezeiască, îndulcindu-vă de vederea negrăitei Sale bunătăţi.

Pentru aceasta şi noi, smeriţii, alergăm la voi, şi, privind cu umilinţă la icoana voastră, vă rugăm: rugaţi pe Hristos Dumnezeu pentru noi, ca unii ce aveţi îndrăzneală, ca să ne izbăvim cu rugăciunile voastre de toată neputinţa sufletească şi trupească. Căci, de la Dumnezeu v-a fost dăruit harul tămăduirii tuturor celor ce aleargă cu credinţă şi precum pe bărbatul bolnav de friguri l-aţi tămăduit, întocmai şi noi, credincioşi, primind cele asemenea, vă cinstim, sfinţilor mucenici, mulţime de daruri având de la Hristos Dumnezeu, a căruia este slava, dimpreună cu Tatăl şi cu Duhul Sfânt, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a doua

O, marilor plăcuţi ai lui Dumnezeu, Sfinţilor mucenici ai lui Hristos: Teognis, Ruf, Antipatru, Teostih, Artemas, Magnon, Teodot, Tavmasie şi Filimon! Voi, fiind slujitori credincioşi ai împăratului Hristos şi lucrând jertfa cea bună, aţi pătimit pentru El chinuri. Pentru aceasta, după nemincinosul Lui cuvânt - unde voi fi Eu, acolo va fi şi slujitorul Meu - şi voi, astăzi, împreună cu îngerii, staţi înaintea împăratului Hristos şi, dintru înălţimea slavei cereşti, cu milostivire priviţi spre biserica voastră şi spre cei ce se roagă în ea.

Rugaţi-L pe Domnul Puterilor să păzească Biserica Sa sfântă şi ţara noastră ortodoxă de nevoi şi de necazuri, de toţi vrăjmaşii văzuţi şi nevăzuţi, să biruie înşelarea necredinţei şi turma lui Hristos să o izbăvească de lupii care o pierd, vorbind vi-

clean cele bune, cele bune viclenindu-le, întunericul dându-1 drept lumină, iar lumina întuneric; de clătinarea minţii, precum trestia în vânt şi de slăbănogirea păcătoasă a sufletelor.

Harul dăruit de Dumnezeu al facerii de minuni, nouă mucenici ai lui Hristos, revărsaţi-1 spre noi toţi, cei ce cu credinţă alergăm la voi, şi toate suferinţele noastre sufleteşti şi trupeşti tămăduiţi-le, şi toate cererile noastre bune pliniţi-le.

O, dar, sfinţilor mult pătimitori, rugaţi pe Domnul pentru noi, ca să ne dăruiască harul Său dumnezeiesc şi darul Sfântului Duh, care toate neputinţele le tămăduieşte şi cele cu lipsă le plineşte, ca să lucreze mântuirea noastră prin mijlocirea lui Hristos Mântuitorul nostru, să ne izbăvim de laţurile vrăjmaşului şi de păcate şi să fie miluite sufletele noastre, ca toţi împreună cu voi şi cu toţi sfinţii să proslăvim pe Dumnezeu, cel în Treime slăvit: pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh. Amin.

Sursa:**https://www.ascorcluj.ro/2020/04/29/acatistul-sfintilor-noua-mucenici-din-cizic/**

***

Cetatea Cizicului se afla într-o parte a Asiei, care se numea Asia mică, ce era veche şi slăvită, lângă marea Elespontului, care desparte Asia de Europa înveci-nându-se cu Troada, cea pe care picioarele învăţătorului limbilor, adică ale dumne-zeiescului apostol Pavel, au străbătut-o. Această cetate a primit sămânţa Cuvân-tului lui Dumnezeu, tot de la Sfântul Pavel, vasul alegerii.

Deşi era strălucită cu lumina sfintei credinţe, la început nu avea mulţi creştini, din pricina tiraniei celor ce prigoneau Biserica lui Hristos, mai ales de către păgânii împăraţi ai Romei, care au împărăţit mai înainte de marele Constantin, şi care dădeau înfricoşate porunci prin toate ţările şi se trimiteau ighemoni păgâni, ca pe toţi cei ce mărturiseau numele lui Hristos, să-i silească la închinarea de idoli, iar pe cei ce nu se vor supune, cu munci şi cu moarte să-i pedepsească.

Atunci mulţi credincioşi se ascundeau, fugind prin munţi şi prin pustie, iar alţii petrecând între păgâni, îşi tăinuiau buna lor credinţă în Domnul. Iar cei ce iubeau mai mult pe Hristos, Dumnezeul lor şi râvneau după El mărturiseau pe faţă Preasfânt Numele Lui şi de bunăvoie se dădeau în mâinile muncitorilor şi îşi puneau sufletele lor pentru El.

Unii ca aceştia, în vremea aceea ni s-au arătat bărbaţi viteji, care erau nemişcaţi în sfânta credinţă, ca muntele Sionului şi cu râvnă după Dumnezeu ardeau ca Ilie, ale căror nume sunt acestea: Teognid, Ruf, Antipatru, Teostih, Artema, Magn, Teodot,

Tavmasie şi Filimon. Aceştia, fiind din diferite locuri şi ţări, s-au adunat în Cizic şi, nebăgând în seamă groaznicele porunci împărăteşti şi frica tiranilor, prea măreau pe Hristos şi cu toată îndrăzneala Îl propovăduiau pe El, că este Unul Dumnezeu Atoateziditor şi Atoateţiitor. Iar rătăcirea elinească, cea fără de Dumnezeu şi cinstitoare de mulţi zei idoleşti, o ocărau şi o mustrau, căci în loc de Dumnezeu ei cinsteau pe diavoli; în loc să se închine Făcătorului a toate, se închinau făpturii celei nelucrătoare, adică idolilor; în locul Celui viu, celor morţi; în locul Celui adevărat, se închinau mincinoşilor zei şi în locul Celui Preamilostiv şi dătător de bunătăţi, se supuneau diavolului nemilostiv.

Apoi sfinţii îndemnau pe oamenii cei orbiţi cu necredinţa, ca, lepădând întunericul cel înnegurat al minţii, să vadă adevărul; şi luminându-se cu lumina cunoştinţei, să creadă întru Unul adevăratul Dumnezeu, Cel ce este în cer şi toată lumea o stăpâneşte.

O îndrăzneală ca aceasta văzând-o slujitorii diavolului, i-au prins îndată, ca nişte lupi pe oi, cu sălbăticie şi fără de omenie şi, legându-i, i-au dus la judecată înaintea boierului cetăţii, în Cizic.

Deci, vitejii ostaşi ai lui Hristos stăteau înaintea stăpânitorilor păgâni cu dârzenie în suflet, având inimile lor aprinse cu focul dragostei către Dumnezeu şi cu râvnă, ca de o văpaie mare arzând după Dânsul. Apoi au stat, slujindu-se de toate armele lui Dumnezeu, ca să poată a se împotrivi muncitorului, şi mai ales nevăzutului boier al întunericului şi la toată puterea lui cea diavolească, cu care mai ales voiau să se lupte. Deci, erau obosiţi în multe feluri de chinuri şi pedepse, fiind aruncaţi în temniţă şi iarăşi scoşi şi chinuiţi, ca să se lepede de Hristos şi să jertfească idolilor.

Iar ostaşii lui Hristos nicidecum nu se depărtau de Domnul şi, văzând înşelăciunea păgânească şi deşarta închinare la idoli, au ocărât şi au ruşinat pe stăpânitori. Pentru aceea, după alte munci, li s-au tăiat capetele şi tot în acel loc li s-au îngropat şi trupurile.

După câţiva ani, împărăţind marele Constantin, luminat cu Sfântul Botez, a încetat prigonirea şi a răsărit lumina dreptei credinţe în toată lumea. Atunci în Cizic, bine credincioşii creştini scoţând de sub pământ trupurile celor nouă Sfinţi mucenici, şi găsindu-le nestricate, le-au pus în raclă nouă, zidind o biserică în numele lor, au adus într-însa comoara cea de mare preţ. Apoi s-au făcut multe minuni şi tămăduiri prin sfintele lor moaşte: diavolii erau izgoniţi, gârbovii se îndreptau şi bolile de friguri cu desăvârşire se tămăduiau.

Un vestit bărbat s-a izbăvit de idropică, atingându-se de vestita raclă a sfinţilor, şi cine era cuprins de orice boală, dacă se atingea numai de racla sfinţilor răbdători de chinuri, îndată primea tămăduire.
Drept aceea, mulţime de popor necredincios, văzând unele tămăduiri de diferite boli, care se făceau la sfintele moaşte ale mucenicilor, s-au întors spre Hristos.

Apoi, nu după multă vreme, aproape toată cetatea a primit sfânta credinţă în Hristos şi a sfărâmat idolii şi capiştile idoleşti; iar în locul lor au ridicat biserici lui Dumnezeu şi a înflorit în cetatea Cizicului sfânta credinţă, cu minunile şi rugăciunile sfinţilor, cei nouă la număr, care se odihnesc acolo.

Apoi, după marele împărat Constantin şi după Constanţie, fiul lui, care împărăţiseră multă vreme, luând împărăţia Iulian paravatul, unii din elini care rămăseseră în Cizic, s-au dus la împărat şi au clevetit asupra creştinilor, cum că în cetatea lor au stricat pe toţi zeii şi capiştile şi au răsturnat jertfele. Atunci împăratul, deşi a poruncit să înnoiască iarăşi zeii şi capiştile, dar fiind în Cizic foarte mult popor creştin, n-a îndrăznit să le facă vreo silă sau răutate, de teamă să nu se facă tulburare, ci a chemat numai pe episcopul lor, Elevsie, şi l-a băgat în temniţă. Apoi ducându-se asupra Persiei, a pierit ticălosul, liberându-se astfel episcopul.

Deci, strălucea cetatea aceea cu lumina sfintei credinţe, întărindu-se şi îngrădindu-se ca un zid nesurpat, prin mijlocirile cele calde ale Sfinţilor mucenici făcute pentru dânsa către Dumnezeu.

Cu ale căror rugăciuni să câştigăm şi noi tămăduiri de bolile noastre sufleteşti şi trupeşti şi să ne învrednicim darului şi milei Domnului nostru Iisus Hristos. Amin.

(Vieţile Sfinţilor - Pomenirea Sfinţilor nouă mucenici care au pătimit în Cizic)